

Efter disse Bemærkninger skal jeg vende mig til Ordføreren for Flertallet, det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen). Jeg er med det ærede Medlem enig i, at denne Lov om Afgift af Brændevinsbrænding kunne vi i den Forbindelse, hvori den her kommer til os, ikke vedtage her i Tinget. Jeg sagde allerede dette i de Udtalelser, jeg fremkom med i Forgaars angaaende Toldloven. Vi kunne ikke gøre det allerede af den Grund, at det samlede Resultat blev en Indtægtsopgang af 1½ Mill. Kr. paa den indirekte Beskatning og sandsynligvis endda mere. Men selv om det kun var denne 1½ Million, vilde det være Grund nok til, at Brændevinsskatteloven i dens nuværende Forbindelse maatte være uantagelig. Men det ærede Medlem indrømmede jo samtidig — idet han anbefalede at lade dette Forslag, som Folketinget har gjort saa mange Gange tidligere, gaa til 2den Behandling — at nogen absolut og principiel Modstand mod en Beskatning af Brændevin bliver der ikke rejst fra dette Tings Flertals Side. Det vilde i saa Tilfælde ogsaa være noget ganske nyt i det danske Folketings Annaler. Folketingets Flertal har aldrig som saadant taget absolut og principielt Stade mod en Forhøjelse, der var foreslaaet paa Brændevin. Folketingets Flertal har mange Gange stemt mod bestemte Forslag om Afgift paa Brændevin, men dette har været, fordi man ikke fandt, at det Vedérslag, der bødes derfor, var tilstrækkeligt. Men saavel tidligere som det nuværende Flertal har ikke, saa vidt jeg ved, nogensinde taget en absolut principiel Afstand fra en saadan Foranstaltning. Den Mand, der i mange Aar stod som Ordfører for dette Tings Flertal i Toldsager, Tauber, var jo heller ikke nogen principiel Modstander af en Forhøjelse af Brændevinsskatten. Fra den Tid, da jeg som ung Medlem kom ind i Toldudvalget, hvor vi naturligvis allesammen med Ærbødighed lyttede til, hvad en saa erfaren Mand som Tauber sagde, der i saa mange Aar havde været dette Tings Leder i saadanne Sager, erindrer jeg, at Tauber ofte gentog de Ord: Brændevinsskatten skulle vi ikke slaa for Panden saaledes, at den ikke kan rejse sig mere, Brændevinsskatten er noget, der en Gang kommer, det kommer kun an paa, paa hvilke Betingelser. Der har han netop ramt det, der altid har været Kernen i dette Tings Stilling til Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Brændevinsafgiften. Spørgsmaalet har altid været dette: Hvad faar

man for det, hvilke Fordele bydes der Befolkningen til Gengæld? Thi ganske vist har man altid fra dette Tings Flertals Side været klar paa, at en Forhøjelse af Brændevinsskatten ikke var noget, man fra dette Tings Side ansaa for ønskeligt, den har aldrig fra dette Tings Side været betragtet anderledes end som et Offer, og naar man saa skulde bringe dette Offer, spurgte man ganske naturligt sig selv: Vindes der for den ubemidlede Befolkning saa store Fordele til Gengæld, at Resultatet i det hele bliver en Vinding for denne Befolkning? Det er Spørgsmaalet, og det har altid været Spørgsmaalet. Der har jo som bekendt været forskellige Meninger om, hvad en eventuel Forhøjelse af Brændevinsskatten skulde bruges til, om den skulde bruges til en Nedsættelse af Tolden paa Livsforbrødenheder og en Nedsættelse af Tolden paa toldbeskyttede Artikler, altsaa om den Vinding, der skulde opnaas for Befolkningen gennem dette Offer, skulde opnaas paa Toldloven, eller om det, der skulde ydes Befolkningen til Gengæld, skulde være sociale Reforme af mere vidtrækkende Karakter, saaledes at der til at gennemføre dem krævedes en betydelig Forøgelse af Statsindtægterne. Derom have Meningerne været delte, og derom ere de vel sagtens delte endnu. Men det, jeg altsaa vil pointere, er dette, at naar Tinget rimeligvis i Dag, efter Anbefaling af Ordføreren for Flertallet, lader Forslaget om en Forhøjelse af Brændevinsafgiften gaa til 2den Behandling, saa er Tinget derved i god Konsekvens med sin tidligere mangeaarige Holdning i denne Sag. Man vil ikke afskære en Forhandling om dette Spørgsmaal, saa være de Forventninger, man knytter til en saadan Forhandling store eller smaa — mine ere, maa jeg bekende, ingenlunde store. Men det Medlem findes ganske sikkert ikke i dette Ting, som vil sige: Jeg vil under ingen Omstændigheder gaa ind paa en Forhøjelse af Brændevinsskatten, selv om der til Gengæld bydes Befolkningen aldrig saa store Fordele med Hensyn til Nedsættelser i Beskyttelsen og Nedsættelser i Tolden paa Livsforbrødenheder. Det Medlem findes vistnok ikke, og man har vistnok aldrig fundet et saadant Medlem i dette Ting, antager jeg. Men heri ligger jo allerede, at saa længe Mulighederne endnu ere aabne, saa længe maa ogsaa denne Mulighed her inddrages under Forhandlingen, og det sker jo ved, at man lader Forslaget herom gaa til 2den Behandling.

Jeg skal endnu blot gøre en Bemærk-